Р Е Ш Е Н И Е
№ 2104

гр. София, 28.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 36 състав,** в публично заседание на 28.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **6923** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.с Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/.

Образувано е по жалба на В. Ц. Ф. и Г. А. М. и двамата от гр. С. срещу Заповед № ЖН-04-28/16.06.2011 г. на кмета на район „К. поляна", Столична община. В жалбата се твърди, че оспорвания административен акт има качеството на ново настаняване и то в помещения различни от тези по Заповед № 1332/27.04.1963 г. Органът по настаняването не е взел предвид, че Г. М. е освидетелстван от ТЕЛК и съгласно чл. 20, ал.4 от НРУУРОЖТСО има право на допълнителна жилищна площ, те.е на домакинството би следвало да се предостави под наем цялото жилище, съобразно нормите на чл. 17, ал.1 от НРУУРОЖТСО. В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв. Б., който моли да се уважи жалбата по съображения подробно изложени във въззивната жалба и молби от 09.09.2011 г. и 27.06.2012 г. Претендира разноски. Представя списък на разноските.

Ответникът кмета на район „К. поляна", Столична община чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. намира жалбата за неоснователна и недоказана.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството по делото е прекратено с Определение № 484/30.01.2012 г., в което е прието, че за жалбоподателите липсва правен интерес от оспорването, тъй като

административният орган не е бил сезиран с искане да бъде предоставено за ползване цялото жилище, а единствено да бъде вписано лицето Г. А. М. в настанителната заповед. С Определение № 6901/16.05.2012 г. по адм.д. № 5038/2012 г. на ВАС, III отд. това определение е отменено като касационната инстанция е приела, че видно от искането, с което е сезиран административният орган /л. 20/, жалбоподателите молят за преиздаване на настанителната заповед на основание чл. 17, ал. 3, т. 4 от ППЗОС (отм.). Текста на посочената разпоредба е пренесен в чл. 17, ал. 4, т. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община /НРУУРОЖТСО/, съгласно който за задоволяване на специфични нужди може да се предостави допълнителна жилищна площ (стая) до 15 кв. м на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната. В съответствие с чл. 224 от АПК, указанията на ВАС по тълкуването и прилагането на закона за задължителни при по-нататъшното разглеждане на делото. Със същото определение е прието, че не става ясно каква е била обитаемата площ от жалбоподателите преди издаването на процесната заповед и от там дали е удовлетворено искането по чл. 17, ал. 4, т. 2 от НРУУРОЖТСО,не е обсъдено и от там не е ясно доколко предоставянето за общо ползване на тоалетна удовлетворява специфичните нужди на жалбоподателите, приложен е протокол № 6 на Комисията, с т. 3 на който е предложено изменение в Протокол № 5, в частта, касаеща ползваемата от жалбоподателите площ, като Протокол № 5 не е приложен по преписката; липсват данни за направено изменение в процесната заповед, както и за сезиране на органа с такова искане.

Със заповед № ЖН-04-56/06.07.2000 г. на кмета на район „К. поляна” (л.29) е настанена В. Ц. Ф. в една стая, хол и баня в [жк], [жилищен адрес].

Административното производство е образувано по повод молба от жалбоподателите вх. № ЖН/94-00-41/24.03.2011 г. до кмета на район „К. поляна”, СО (л. 20), с която е искано от административния орган да преиздаде настанителна заповед № ЖН-04-56 от 06.07.2000 г., като бъде вписан и пълнолетен низходящ на В. Ц. Ф., Г. А. М.. В горепосоченото определение на ВАС, чийто указания са задължителни за настоящия съдебен състав, е прието, че с тази молба административният орган е сезиран с искане да се предостави допълнителна жилищна площ (стая) до 15 кв. м., тъй като в молбата е посочено като правно основание разпоредбата на чл. 17, ал.3, т.4 от Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост (ППЗОС – отм.), която разпоредба е пренесена в чл. 17, ал.3, т.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. В съответствие с тази разпоредба, За задоволяване на специфични нужди може да се предостави допълнителна жилищна площ (стая) до 15 кв. м: когато на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната.

Към заявлението са приложени: удостоверение от 29.03.2011 г. издадено от СДВР(л.21), от което се установява, че постоянния и настоящия адрес на Г. А. М. от дата 19.06.2000 г. е [населено място], ж.к. К. поляна II част № 215, вх. В, ет.4, ап. 8. Представено е Удостоверение от 08.04.2011 г. на Агенция по вписванията (л.22), от което се установява, че за лицето Г. А. М. няма вписвания, отбелязвания и

заличавания от 05.04.2001 г. към 04.04.2011 г. Видно от Удостоверение за декларирани данни от 22.03.2011 г. на СО (л. 23), Г. А. М. няма деклариран недвижим имот или МПС на територията на община „К. поляна". От представеното ЕР № 1946 от зас. № 176 от 29.10.2010 г. на ТЕЛК за общи заболявания (л.26) се установява, че на Г. А. М. е определен 74 % ТНР с дата на инв. 23.06.2010 г. и за срок до 01.10.2013 г. С решение от 18.01.1982 г. на СГС по гр. д. № 2170/1981 г. (л. 27) е прекратен брака сключен между В. А. М. и Г. А. М..

Заявление вх. № ЖН/94-00-41/24.03.2011 г. е разгледано от комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, която с Протокол № 4 от 10.05.2011 г. , т. 5 (л. 17-19), е взела решение Г. М. да бъде вписан в настанителната заповед, след като декларират, че дават съгласието си за ползване на другата стая по преценка на общината. От същия протокол се установява, че съжителката на майката – З. Х. В. е починала на 17.04.2011 г., т.е. повече от 20 дни след датата на подаване на заявлението от жалбоподателите. По делото е представена декларация от В. Ц. Ф. от 10.06.2011 г., подписана от Г. М. (л. 28), че същата дава съгласие да бъде настанено друго семейство в празната стая на апартамента. По делото въпреки изричните указания на съда в тази насока, не са представени доказателства за упълномощаване на Г. М. от В. Ф..

По делото е представен Протокол № 6 от 27.07.2011 г. на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО (л. 32 – 34), с който по т.3 и т.4 е предложено семейството на Е. К. Й. да бъде настанено в съжителство с друго семейство в[жк], [жилищен адрес] ап. № 8 в стая и кухня с общо ползване на тоалетна. Комисията е предложила да бъде променена заповед издадена по Протокол № 5 за ползване на стая, хол и баня от семейството на В. Ц. Ф., като запазят банята, която са ползвали в годините и за кухня в[жк], [жилищен адрес] ап. № 8, вместо споменатото „общо ползване на сервизни". От представеното по делото писмо на процесуалния представител на ответника от 07.06.2012 г. (л. 51), се установява, че в Протокол № 6 от 27.07.2011 г. е допусната техническа грешка, като в т. 3 е записано „протокол № 5" вместо „протокол № 4". От същото писмо се установява, че няма постъпили други искания от жалбоподателите във връзка с подаденото заявление, както и че не са извършвани промени в процесната заповед. Със Заповед № ЖН/04-38 от 29.08.2011 г. на кмета на район К. поляна, СО (л. 31) е настанен Е. К. Й. и членовете на семейството му А. Е. К. – дъщеря в общинското жилище, находящо се на в [населено място], [жк], [жилищен адрес] ет. IV, ап. 8 за ползване на една стая, кухня с общо ползване на тоалетна с жилищна площ 21,66 кв.м. По делото е представено ЕР № 2229 от 16.12.2009 г. на ТЕЛК за психични заболявания С. – град (л. 42), от което се установява, че А. Е. К. е със 77 % ТНР и страда от детска церебрална парализа. По делото е представена преписката във връзка с настаняването на семейството на Е. К. Й..

От представения по делото Протокол от 01.02.1997 г. за формиране на наема при първоначалното предоставяне на жилището на Н. Ф. (л. 53-54), се установява, че още при първоначалното предоставяне на процесното жилище на семейството на Ф., от същото е предоставена за ползване площ в размер на 43,77 кв.м., т.е. няма промяна в предоставената площ с процесната заповед. Жалбоподателите във връзка с указания на съда не заявяват и не представят доказателства за специфични нужди за общо ползване на тоалетна, които указания на съда са във връзка със задължителните указания на горната инстанция.

Издадена е оспорваната в настоящото производство Заповед № ЖН-04-28/16.06.2011 г. на кмета на район „К. поляна", Столична община, с която на основание чл. 19, ал.1

от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, са настанени В. Ц. Ф. и членовете на семейството й Г. А. М. в общинско жилище, находящо се в гр. С., ж.к. „К. поляна”, бл. 215, вх. В, ет. IV, ап. 8 за ползване на една стая, хол, баня с общо ползване на тоалетна и жилищна площ от 43,77 кв.м. По делото не са представени доказателства за съобщаване на оспорваната заповед на В. Ц. Ф.. Видно от отбелязването върху процесната заповед, същата е връчена на Г. М. на 08.09.2011 г.

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА като подадена от лица адресати на акта в законоустановения срок за обжалване. Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл.17, ал.1-4 от НРУУРОЖТСО, нормите за жилищно настаняване са:1. на едночленно семейство - до 25 кв. м жилищна площ; 2. на двучленно семейство - до 40 кв. м жилищна площ; 3. на тричленно семейство - до 55 кв. м жилищна площ; 4. на четиричленно семейство - до 70 кв. м жилищна площ; 5. на семейство с 5 и повече членове - до 15 кв. м жилищна площ в повече за следващите членове. При настаняване на домакинство жилищната площ се определя като сбор от площите, необходими за всяко едно от семействата. За задоволяване на специфични нужди може да се предостави допълнителна жилищна площ /стая/ до 15 кв. м, когато на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната.

По делото е безспорно установено, че жалбоподателят Ф. е наемател на общинско жилище, поради което и спрямо нея е приложима разпоредбата на чл.23, ал.1 НРУУРОЖТСО, в съответствие с която, при изменение на обстоятелствата, водещи до промяна на жилищните нужди, наемателите се пренастаняват друго жилище, съответстващо на нормите по чл.17 от същата. При липса на изрична разпоредба за акта, с който трябва да бъде осъществено пренастаняването, по аналогия следва да се приложи разпоредбата на чл.19, ал.1 НРУУРОЖТСО, съгласно която настаняването се извършва със заповед на кмета на района по местонахождение на жилището. С оглед изложеното обжалваната заповед е издадена от компетентен орган и при спазване на изискването за форма.

В съответствие с чл. 20, ал.2 от НРУУРОЖТСО, в едно жилище се настанява само едно семейство (домакинство). По изключение две семейства без родствена връзка могат да бъдат настанени в едно жилище с тяхно писмено съгласие. В случая такова съгласие от страна на В. Ф. липсва.

В процесния случай, административният орган като е постановил обжалваната заповед без да вземе съгласието на В. Ф. за настаняване на друго семейство в общинското жилище и е настанил същата и членовете на семейството в една стая, хол, баня с общо ползване на тоалетна и жилищна площ от 43,77 кв.м. е постановил незаконосъобразен административен акт. Административния орган като е приел, че е изразено съгласие от В. Ф. за настаняване на друго семейство в общинското жилище в представената декларация подписана от сина й, е допуснал съществено нарушение на административнопроизводствените правила довело от своя страна до нарушение на материалния закон. По делото е представена декларация за съгласие за настаняване на сънаематели, подписана от сина на Ф. - Г. М., като пред административния орган не са представени доказателства за надлежно упълномощаване от страна на титуляра на настанителната заповед. Такива доказателства не са представени и в настоящото

производство въпреки изричните указания на съда в тази насока. В случай, че В. Ф. се представлява в административното производство от друго лице, то следва да се има предвид, че в съответствие с чл. 18, ал.2 от АПК, гражданите се представляват пред административния орган с писмено пълномощно с нотариална заверка на подписа от други граждани или организации.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че легалните определения за „семейство" и „домакинство" за целите на настаняване в общински жилища под наем, се съдържат в т.1 и т.2 от ДР на НРУУРОЖТСО: „Семейство" са съпрузите и ненавършилите пълнолетие техни деца, ако не са встъпили в брак; "Домакинство" са съпрузите, ненавършилите пълнолетие низходящи, възходящите и пълнолетните низходящи, които живеят с наемателя, както и братята и сестрите, които не са встъпили в брак. С оглед така посочените определения В. Ф. и Г. М. не са семейство по смисъла на наредбата, а домакинство поради което административния орган следва да прецени дали по отношение на същите е приложима разпоредбата на чл. 17, ал.4, т.2 от НРУУРОЖТСО при спазване на нормите по чл. 17, ал.1 от НРУУРОЖТСО. Административният орган при новото произнасяне по отношение на искането за предоставяне на допълнителна жилищна площ следва да има предвид, че с оглед разпоредбата на чл. 17, ал.4 от НРУУРОЖТСО *може* да се предостави допълнителна жилищна площ, т.е. административният орган разполага с оперативна самостоятелност да реши дали да предостави или не допълнителната площ по направеното искане при спазване изискванията за законосъобразност при издаване на административния акт.

Неотносими към предмета на спора са изложените от жалбоподателите твърдения, че органът по настаняването не е взел предвид обстоятелството, че Г. А. М. е освидетелстван от ТЕЛК и съгласно чл. 20, ал.4 от НРУУРОЖТСО има право на допълнителна жилищна площ. На първо място, административният орган не е бил сезиран с такова искане. Видно от молбата от 24.03.2011 г. изрично е записано, че се иска да бъде преиздадена пренастанителна заповед № ЖН-04-56 от 06.07.2000 г. на Столична община, район „К. село", като бъде вписан и пълнолетният низходящ на В. Ф., Г. М.. На следващо място в същата молба е посочено като правно основание чл. 17, ал.3, т.4 от Правилника за прилагане на Закона за общинската собственост (ППЗОС – отм.), която разпоредба е пренесена в чл. 17, ал.3, т.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община. В съответствие с тази разпоредба, за задоволяване на специфични нужди *може* да се предостави допълнителна жилищна площ (стая) до 15 кв. м: на семейство, с което са живели непрекъснато в едно домакинство в продължение на 2 и повече години и продължават да живеят пълнолетни низходящи и възходящи, които не притежават жилище или вила в страната. В тази насока са и задължителните указания на ВАС по адм.д. № 5038/2012 г. По делото административният орган изрично е заявил, че няма постъпили други искания от жалбоподателите във връзка с подаденото заявление. Недопустимо е в хода на настоящото производство да бъде променяно искането, с което е сезиран административния орган. На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 20, ал.4 от НРУУРОЖТСО, когато член от семейството (домакинството)

страда от болест и се нуждае от помощта на друго лице съгласно експертно решение на ТЕЛК, за което е предоставена допълнителна жилищна площ, тези обстоятелства се посочват в мотивите на заповедта за настаняване. В случая от представеното по делото ЕР на Г. М., не се установява същия да се нуждае от помощта на друго лице.

Следователно оспорваната в настоящото производствоЗаповед № ЖН-04-28/16.06.2011 г. на кмета на район „К. поляна”, Столична община следва да бъде отменена като незаконосъобразна, тъй като същата е издаден при неправилно приложение на материалния закон и нарушения на административнопроизводствените правнила, отменителни основание по чл. 146, т. 3 и т.4 от АПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.1 от АПК на жалбоподателите следва да бъдат присъдени сторените по делото разноски в размер на 430 лева, от които 30 лева платена държавна такса и 400 лева платено адвокатско възнаграждение по Договор за правна защита и съдействие от 22.02.2013 г.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.второ и и чл.173, ал.2, предл.2 АПК, Административен съд-С. град, II отделение, 36-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № ЖН-04-28/16.06.2011 г. на кмета на район „К. поляна”, Столична община.

ВРЪЩА делото, като преписка на кмета на район „К. поляна”-СО за ново произнасяне при спазване на процедурата и условията, установени в Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, в съответствие с указанията на съда, дадени в мотивната част на решението.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Ц. Ф. и Г. А. М. и двамата от гр. С., сумата от 430 (четиристотин и тридесет) лева разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред В ърховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: